Ч. 31. По конфіскаті наклад другий! Львів, четвер дня 11. листопада 1920. Рік I.

Українська Думка

Виходить о годині 8. рано.

Передплата:

Місячно . . . . . 65 М
Чвертьрічно . . . . . 195 „

ЗА ГРАНИЦЮ:

Місячно . . . . . 100 М
Поодиноке число . . . . . 4 „

ЧЕТВЕРГОВЕ ВИДАННЯ:

Місячно . . . . . 12 М
Чвертьрічно . . . . . 36 „

Ціна одного примірника:

3 марки.

ОГОЛОШЕННЯ:

Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 3 М., в „Нарісниім", в „Оповістях" 1 широкого 1 М. Між поміжними і в редакційній части 12 М. За дрібні оголошення платиться по 1 М. від слова; товстим друком подвійно.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ Й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10.

Радикальна партія і сучасна хвиля.

Від весни мин. року, коли українська галицька армія була приневолена відступити за Збруч, радикальна партія не проявляла майже ніякої діяльности. Голова партії д-р Іван Макух, а також переважна частина визначних діячів і представників партії, як Андрій Шмігельський, д-р Лисий, Микола Балицький, д-р Ракочий, д р Осип Назарук і ин. пішли за армією, продовжуючи за Збручем свою діяльність в пресі і шляхом агітації серед тамошнього селянства. Друга частина визначних діячів подалася на еміграцію у Відень і Прагу. В краю лишилися тільки: д-р Лев Бачинський, д р Сев. Данилович, Василь Стефаник і Павло Лаврук. Одначе оставші в краю діячі партії, пробуваючи поза Львовом, на области то румунської окупації, то на терені не виключаючім ріжних несподіванок, не могли поставити партію на рівень активного чинника.

Недостача партійного органу, котрий був би зеркалом думок і настроїв партії, у великій мірі дала змогу — головно в останніх місяцях — ріжним блудним лицарям, політичним промисловцям підшиватися під стяг радикальної партії і в польській україножерній пресі вироблювати нічим не уосновані „угодові настрої".

Організаційні вимоги партії, як і робота згаданих в горі політичних лінтяїв приневолили визначних діячів партії скликати засідання Головної Управи, щоби ясно і недвозначно вияснити становище партії до переживаного нашим народом моменту. В днях 6. і 7. ц. м. радила у Львові Головна Управа У. Р. П. Засідання відбулося під проводом заст. голови партії д-ра Северина Даниловича. Після основної і вичерпуючої дискусії, вислухавши звітів д ра Даниловича, прийшла Управа до повного порозуміння що до своєї тактики на будуче. На засіданню стверджено одноголосно, що роздувані польською пресою злобні інформації про мниму угодову акцію У. Р. П. не мають ніякої підстави. Інформативні розмови д ра Сев. Даниловича в Д. О. Г. і з польським премієром Вітосом мали необовязуючий і неофіціяльний характер, а їх метою було виключно змагання злагіднити важкий режім істнуючої в краю польської влади. Управа У. Р. П. обстоює вповні одноцільність українського національного фронту.

Другого дня нарад (7. ц м.) Головна Управа У. Р. П., розглянувши сучасні умови істнування нашого народа, здорові відносини. Щоби перевести санацію цих відносин. треба би здобутися на велику цивільну відвагу. Між тим коло Петлюри крутяться і користуються великим впливом такі типи, як б. царський охранник Красовський. Красовський, котрий колись організував замах на Столипіна, щоби опісля цей замах відкрити, зачав ту саму практику з Петлюрою. Свого часу „відкрив" замах Галичан на Петлюру, відтак „замах" на ген. Сальського. Звичайно такі „замахи" кінчалися скріплюванням особистої охорони Головного Отамана, на чолі котрої саме стояв Красовський.

Мабуть тут і жерело верзій про черговий замах, цим разом ген. Павленка.

Коли врешті візьмемо під увагу, що Петлюра зробився ненаручним союзником після риського договору, зрозумілою зробиться атмосфера, з якої вилітають бомби сплетень про державний переворот.

На основі достовірних інформацій можемо подати до відома, що в поданих польською пресою вістках не має й слова правди. Вістки про замах — звичайна провокація.

На прикінці годі здержатися від замітки на адресу віденського пресового бюра, якщо воно дійсно пустило в світ качку про переворот.

Воно краще нехай такі револьверові, непровірені вістки полишить пресовому бюрови п. Бриндзана і не компромітується поширюванням провокаційних чуток, завезених до Відня невідвічальними людьми.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередну свою адресу.

Памятайте про пресовий фонд „Української Думки"! Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Української Думки"

Дописи з краю.

З Підгаєць.

Підчас большевицької інвазії в Підгайцях, котра тривала від 19. VIII. до 16. IX с. р. візвав ревком до урядування майже всіх українських інтелігентів і деяких Жидів та Поляків. Візванню сьому мусіли покликані повинуватися, бо як відомо — з большевиками нема жартів. Вони не признають невтральности. Покликаних займали в канцеляріях на підрядних становищах, вся власть спочивала в руках ревкому, зложеного з позамісцевих комуністів, що приїхали в слід за большевицьким військом. Українці заняті у большевиків поводилися дуже коректно і брали в оборону місцеве населення без ріжниці національности та зєднали собі загальну вдячність, так, що польські військові і цивільні власти повернувши 16. вересня по відвороті большевицькім до Підгаєць, не виділи потреби нікого арештувати.

Але се не давало спокою місцевій вшехпольській мафії, на котрої чолі стоять ком. староства Życzyński і його спільник адв. д-р Pomeranz (тою спілкою давно повинен був заінтересуватися п. делеґат д-р Ґалецкі і прокуратор!). Маючи багато масла на голові — ратуються ті панове ультра-патріотизмом і їх заходи увінчалися успіхом.

Державна поліція внесла в останніх днях донесення до прокураторії в Бережанах против 34 (переважно Українців і кількох родин) о злочин державної зради і порозуміння з ворогом. В четвер 4. с. м. зїхав з окружного суду в Бережанах в ціли переведення доходжень радник Смольніцкі і сейчас приступив до переслухання. Між иншими арешовано суд. В. Кордубу, канд. суд. д-ра Е. Левицького, учителя К. Малиса, акад. Содомору, уряд. канц. староства Соху і кількох Жидів; всіх арештованих відставлено в суботу 6. ц. м. до вязниці окружного суду в Бережанах.

Невесело і по селах Підгаєччини, знищених страшно війною. Через Підгаєччину ішли за часів великої війни три боєві лінії (Золота Липа, Коропець і Стрипа) — кілька сіл над Стрипою зникнуло з лиця землі — тисячі селян по нинішний день мешкає в землянках і вимирає на всякі пошестні хороби. Тепер лютують по селах карні експедиції та руйнують селян контрибуціями в збіжу і грошах. Чи і коли прийде тому всьому кінець? бунт.

З Заліщиччини.

Арештованих Гр. Кузняка нач. гром, Добрівлян і Василя Бараника, канд. адв. випущено по переслуханню в уряді слідчім при окр. команді державної поліції „Wschód" ул. Сапіги ч. 1, на волю.

Д-ра Маріяна Долинського, директора шпиталя в Заліщиках випущено на волю щойно по чотиродневній голодівці.

Натомісць арештовано 31 селян з Зазулинець за те, що тамошньому властителеви реальности і почмайстрови зі Заліщик пропали за большевиків коні. Колиж сі арештовані, з виїмком одного, зобовязалися заплатити вартість коней около 160 тисяч марок, випущено їх рівнож на волю, а сього одного задержано в арештах.

„Повітовий Український Горожанський Комітет" в Заліщиках.

В половині минулого місяця заснувався в Заліщиках „Пов. Український Гор. Комітет". В склад Комітету ввійшли: пп. Ольга Маковеєва як голова, Наталка Стефановичева, Марія Юркова, Марія Старжинська, Зиновія Долинська і Марія Дембіцька, як члени. Першим ділом новооснованого Комітету було нести поміч арештованим Українцям, що находяться в заліщицькій тюрмі.

До сімнайцяти вже істнуючих по повітових містах УГК. приходить отсей новий, як видимий знак того, що наша суспільність зрозуміла як слід клич самопомочи. Вправді в декотрих містах нема ні Комітету ні давні товариства не проявляють діяльности, але є надія, що

По Україні і про Україну.

Качка про державний замах на Україні.

Вже перед двома тижнями розійшлася у Львові качка про державний замах на Україні, мовляв — ген. Омелянович-Павленко повалив Петлюру, замкнув його в тюрму і проголосив себе диктатором. Ще й друга верзія була: Омелянович-Павленко покликав проф Грушевського на президента України, а Голубовича Всеволода, лідера партії есерів, відомого з процесу Доброго, на премієра.

Очевидно, в тій сплетні не було й слова правди. Та от після двох тижнів вона дісталася на шпальти польської преси.

Для додання перцю польські денники зазначили, що вістка походить зі західно-українського пресового бюра у Відні. І ще один варіянт: мовляв — ген. Павленко віддався до диспозиції б. гетьмана Скоропадського.

Де жерело цих сплетень?

На території українських військ не-

Рг. 249/20/2. В Імени Річипосполитої польської! Суд окружний карний яко трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Держ. Прокураторії, що зміст часопису „Українська Думка" число 25 з 3. падолиста 1920. в статті під титулом: „Нове положення на Сході і Україна" в уступах а) від початку (по титулі) до слів „є перехідним етапом", б) в слові (2 шпальта) „чию", в) межи словами „однодушність" а словами „Се дуже відрадний факт" містить в собі єство § 65а з. к. узнав доконану 2. листопада 1920 р. конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу та видав по думці § 493. п. к. заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ одвічальному редакторови того часопису, щоби те рішення помістив безплатно в найблизшім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки, предвиджені в § 21. зак. друк. з 17. грудня 1862 Д. п. д. Ч. 6. ex 1863, а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Корон. — Львів, 3. листопада 1920.

(Підпис нечитаний.)

се тільки переминаюче явище. УГК. у Львові основує якраз Окружні і місцеві Комітети. Звертаємо увагу на поучення в нинішному числі нашого часопису, як завязувати такі Комітети.

До дописи з Тернополя.

До дописи „Тернопіль під большевицькою інвазією", уміщеної в ч. 11. і 12. „Укр. Дум.", хочу додати ще кілька фактів, які прояснили би причини безпощадного нищення української інтеліґенції большевицькими властями.

В першій мірі слід зазначити, що в складі Галревкому було трьох червоних Поляків: Литвинович, Губерт і Савка, які своїм крайно ворожим поведенням супроти всього, що українське, не уступали і своїм білим братам, а які мали величезний вплив на голову Галревкому Затонського, чоловіка без сумніву талановитого, але звироднілого кровожадного і на точці большевизму збожеволілого. Як великий вплив мали три висше названі комісарі на Затонського, бачимо з його орієнтації на федерацію Східної Галичини з радянською Польщею і його промов на ріжних мітінґах, де він в дикий спосіб накидався перше всього на українську інтеліґенцію, а рідко коли згадував про польську шляхту. Слухаючи його промов, малося враження, що большевики воюють не з Польщею, а Галицькою Україною. Замітне і те, що оголошення колеґії Ц. К., головою котрої був Затонський, були друковані на першім місци в польській мові.

Комісарі Литвинович, (залізниці, почт і телеґрафів), Савка (народнє господарство) і Губерт (військовий комісар) послугувалися виключно польською мовою і то не лишень у внутрішнім урядуванню, але і їх оголошення на вулицях міста були лишень на польській мові, мимо декрету Галревкому, що урядовання у всіх радянських установах має відбуватися на українській, польській і жидівській мові. Але декрету цього мусіли держатися тільки Українці, бо в противнім случаю, булиб, як націоналісти і контрреволюціонери пішли під опіку чрезвичайки, а „червона польська шляхта", (так тих трех називали Тернопільці) опанувавши Затонського, стояла понад всякими декретами.

Специяльно дразнила українська мова „шляхотне" ухо і око ком. Савки, який в Горхозі (маґістраті) за часів головування Короля, закриваючись плащиком інтернаціоналізму, звернувся з обуренням до урядовців Горхозу з запитом: „Czemu nie urzędujecie po polsku? My internacyonaliści, a wy budujecie tutaj Ukrainę!" І багато инших подібних фактів вказувало на це, що тактика червоних Поляків відносно Українців, цілком не відбігала від тактики білих і найбілійших братів, бо ті перші, користаючи з ласк Затонського, будували радянську Польщу, а всіх, хтоб відважився лиш подумати про українізацію радянських урядів в Східній Галичині, висилали на тамтой світ (пр. Короля), або на спролетаризовання до Казаня (пр. Палащука—хотяй доходили вісти до Тернополя, що його теж вбили по дорозі), або замикали в страшні тюрми чрезвичайки.

Було вправді і наших кількох звироднілих чи може збожеволілих комуністів, які так багато невинних жертв з поміж української інтеліґенції мають на своїй совісти. Ці люди, до котрих в першій мірі належав умовий банкрот проф. Сидоряк, плюгавили на всіх мітінґах в місті і по селах український національний рух в Галичині і його провідників, а Галицьку Армію називали бандою розбишак і опришків.

На щастя було таких дуже мало і були це переважно люди, котрі з українським рухом не мали нічо спільного, або котрі вже давнійше в українській суспільности мали марку умовонепочитальних.

Тернопільський.

Ширіть щиро народний часопис
„Українська Думка"

Огляд преси

Зизи і поради французької преси.

Ґазета „Віктуар" з 27. жовтня в передовій статті: „Аби прискорити визволення" звертає увагу на те, які сили приймають участь в цей час в боротьбі з большевиками і між иньшим пише:

„В цей момент проти большевиків бються слідуючі організовані сили:

1. На Білоруси російські війська, в невеликій кількости, які раніш разом з Поляками бились проти большевиків і які після заключення Поляками миру з большевиками перейшли на Білорусь.

2. На південь від цієї ґрупи українські війська ґен. Павленка, бились на правому крилі польської армії які находяться нині на Україні, на схід Галичини, погрожуючи м. Київу.

3. На решті на Криму війська ґен. Врангля.

Розсудливість і обережність, безумовно, вимагають, підкреслює ґазета ця аби війська ґен. Балаховича, Павленка і Врангля координували свої операції і обєднались, коли тілько вони не хотять кожний з окрема потерпіти поражку. Правда, це трудно виконати через те, що антибольшевицькі ґрупи відділяються великими просторами. Крім того, обставини складаються ще тим, що одна з цих армій, армія ґен. Павленка є українська армія, яка підняла прапор українського сепаратизму і політичний голова якої Петлюра оголосив незалежність України і своє радикальне відділення від Росії.

В цей час головне зусилля французької дипльоматії повинно бути направлено на те, аби Петлюру переконати, або за його відсутністю ґен. Павленка і його українську армію звернути більше уваги на російську вітчину. Франція не має права домаґатися від цих громадян відмовлення від широкої національної автономії для України; але вона має можливість домаґатися від них бути задоволеними цією автономією в рамках нової федеративної Росії, в якій Українці, Білороси, Великороси, козаки будуть мати право керувати кожний своїм народом, не порушаючи, однак, єдности Росії 1914 р. Франція визнала вже ґен. Врангля, як символ цієї федеративної Росії Франція проголосила це урочисто (Зєдинені Держави заявили свою солідарність з Францією) підкресливши, що вона не допустить роскавалкування Росії 1914 р., себто відділення України від Росії. Однак дипльоматія французька повинна мати авторитетні досить серіозні аргументи, аби переконати Петлюру, або його заступника Павленка, зробити цю уступку, яка виратувалаб Україну і частину Росії від страшенної участи, яка загрожує їм через істнування большевицького режіму. Не треба навіть звертати уваги на минулі помилки українських сепаратистів. А коли українські сепаратисти згодяться на таке рішення, можна забути їхні колишні помилки. Франція дуже зацікавлена в тому, аби швидко і енерґійно провадити свою політику. Визнавши Врангля, вона взяла на себе моральну відповідальність за те, аби він не потерпів поражки. Тому, аби прискорити кінець нещастям Росії. Франція повинна вжити всіх заходів, аби всі антибольшевицькі війська утворили єдиний фронт".

Андре Пьер в ґазеті „Ліманіте" з 28. жовтня в статті: „Врангель і союз французько-російський" висловлюється з приводу промови, яка була виголошена представником Франції при уряді півдня Росії де Мартелем, коли він був у ґен. Врангля

„Франція, підкреслює де Мартель, не згодиться ні в якому разі вступати в переговори з большевиками і ніколи не визнасть їх уряд і готова дати правительству півдня Росії матеріяльну і фінансову поміч для повалення большевицького режіму, памятаючи попередню дружбу і традиційний французько-російський союз.

Таким чином, пише де Мартель, союз з Врангелем рахує „традиційним французько-російським союзом." Однак, Врангель не перестає провадити політику реакційну і „демократичний уряд" його являється диктатурою великих власників і банкирів бувшого режіму, який має на меті лиш інтереси буржуазії, а не дійсної російської демократії. І такому урядови Франція обіцює свою матеріяльну допомогу! Автор звертає увагу французьких робітників на цей факт і закликає їх з свого боку вжити заходів, аби не допутити до помочи Врангеви і тим не знищити російських вольностей

„Ґазета „Тан" з 31 жовтня містить повідомлення власного, кореспондента з Букарешту про те, що до головного штабу української армії приїхала військова місія ґен. Врангля з метою установлення безпосередних зносин з національною українською армією. Одночасно, пише кореспондент, міністр український Лівицький обговорює у Варшаві з представником Росії Савінковим теж саме питання. Савінков заявив, що він визнає незалежність України.

Таж газета в замітці „Протибольшевицьке повстання на півдні Росії" пише: „Совітські війська евакували Одесу. Українські повстанці зайняли вже північну частину цього міста. Залізниця Жмеринка-Одеса аж до Балти знаходиться в руках цих повстанців.

Льондонський кореспондент ґазети „Матен" з 31 жовтня, повідомляє також, що на Поділю і на Херсонщині вибухли протибольшевицькі повстання. Інсурґенти наступають на Браїлів і Слободку на Поділлю і на Вознесенськ на Херсонщині. Повстанці перервали залізничу комунікацію поміж Одесою і Київом. В районі Катеринослава також вибухло повстання і большевицька армія, якій повстанці нанесли поражку, відступає в напрямку на Київ.

Варшавська ґазета „Журналь д' Полонь" з 1—3 листопада в передовій статті: „Ситуація ґенерала Врангля" пише: „Можна було предбачити, що большевики заключивши мир з Польщею, всі свої резерви кинуть на фронт Врангля. Становище Врангля в цей час дуже серіозне. Велика небезпека погрожує його арміям, які можуть потерпіти поражку, бо вони не мають сили дати сильний опір червоній армії. Однак, поражка Врангля несе велику небезпеку для Польщі, через те, що большевики на весні знову можуть розпочати проти неї війну. Тому, аби не дати большевикам можливости провадити нову війну, необхідно, щоби всі протибольшевицькі елементи обєднались для загальної боротьби з большевиками. Врангель має право рахувати на одночасову акцію слідуючих протибольшевицьких сил: а) ґрупи російських військ ґен. Перемікіна, яка знаходиться на Україні і яка повинна вести операції разом з Українцями, б) армії української ґен. Павленка, в) самостійної військової ґрупи Балаховича, яка веде свої операції на Білоруси і г) всіх відділів інсурґентів, які, під проводом бувших російських офіцерів, бються з большевиками, але, не маючи між собою звязку, не можуть досягти позитивних наслідків.

Перше всього, дуже необхідний є тісний звязок армій Перемікіна і Павленка, які ведуть свої операції на українській території. З оглядуж на те, що у Павленка є війська далеко більш, ніж у Перемікіна необхідно, аби Павленко взяв на себе головне командування і тим досяг єдности у військовій акції. Треба також, аби Балахович координував свій наступ з акцією військ Перемікіна і Павленка, а інсурґенти сполучилися з військами останнього. Колиж це не буде зроблено, то большевики, безумовно, нанесуть поражку Врангеви. А всі сусіди совітської Росії повинні памятати, що їх доля в значній мірі залежить від долі Врангля: вони тоді тільки самі будуть мати успіх, коли буде істнувати Врангель, тому вони маючи на увазі свій власний інтерес, мусять допомагати здійсненню його завдань, бо поражка Врангля буде причиною їх кінчини.

Просимо негайно вирівнувати передплату за Падолист, щоби не було перерви в висилці.

З польських справ.

Широкі симпатії.

Польські часописи доносять, що кримські Татари запалавши непоборимими симпатіям до Польщі, вислали місію до Варшави, яка мала вручити Пілсудскому меморіял, в якому Татари домагаються між иншими — щоби Польща з рамени Союза народів приняла протекторат над Кримом.

Новий анґлійський посол для Польщі.

„Журналь д Польонь" довідується, що анґлійським послом у Варшаві іменовано мабуть анґлійського посла в Берліні Kilmanolrock.

Маршалківська кріза.

З Варшави доносять, що там сподіються резиґнації маршалка польського сойму Тромпчиньского, якого нетакт і сторонничість були причиною онодішнього обструкційного концерту.

Виїзд польської делеґації до Риґи.

У вівторок виїхали до Риги слідуючі члени польської делеґації: Домбскі, як голова, Штрасбурґер, шеф секції Ляховіч, Кавзік і секретар Лабось. В характері експертів виїхали: Домарацкі (промисл і торговля), Рундштайн (закордонна політика), Е. Залєскі як делеґат Червоного Хреста (для справ полонених) Ю. Піявскі (мін, внутр. справ). Крім цього поїде один з референтів східнього виділу. В характері військових експертів поїхали полк. Матушевскі і пор. Млодзяновскі.

Друга частина делеґації зложена з державних функціонарів виїде в пятницю.

Перед розвязанням сойму?

В варшавських соймових кругах розійшлася чутка, що т. зв. Туґутовці задумують на найблизшому засіданню зголосити нагле внесення з домаганням розвязання сойму, щоби дати населенню спромогу висловитися при виборах, відносно питання одно- чи двопалатности сойму.

Гардінґ супроти Польщі.

У нововибраного президента Зєдинених Держав явилися іще перед виборами представники американських Поляків з запитом, про його становище супроти Польщі і її великодержавних аспірацій.

Гардінґ сказав їм таке: „Безсумнівно поділяю загальну симпатію Америки для справедливих польських аспірай, одначе Америка не може сказати, якими повинні бути її границі".

Присилайте передплату на місяць Падолист.
Адреса: „Українська Думка" Львів, Ринок 10/II.

Важке положення українських приватних службовиків.

Головна Рада Союза українських приватних урядників Галичини скликала на неділю, 7. ц. м. до великої салі „Нар. Дому" загал українських приватних службовиків на довірочну нараду. Порядок нарад обіймав такі точки: 1) Редукція персоналу по українських приватних інституціях і 2) матеріяльне забезпечення українських приватних службовиків. На нараду явилося до 200 службовиків. Проводив нарадам п. Окпиш, урядник „Народньої Торговлі".

Вичерпуючи порядок нарад виголошено було 4 реферати, а саме: 1) п. Прокопишина, урядника каси хорих, із замітною демаґоґічною закраскою про стан українських приватних інституцій, їх управи і становище та положення службовиків; 2) річеві реферати пп. Ст. Ванчицького (ур. „Сільського Господаря") і Семчишина (ур. „Народньої Торговлі") про гонорування українських приватних службовиків, яке не відповідає ні теперішнім мінімальним вимогам, ні вартости валюти у відношенню до цін середників першого запотребовання і 3) реферат п. Вас. Цмайла Кульчицького про „Ради службовиків".

В живій дискусії, яка розвинулася після виголошення рефератів забирали голос: Ф. Федорців, Ст. Ванчицький, Антін Чернецький, Амброз Березовський, Карпяк, Стернюк і инші.

Наради тревали від год. 10 рано до 3. попол. і закінчилися ухваленням отсих резолюцій:

Довірочні збори українських приватних службовиків, що відбулися дня 7. листопада 1920 р. в салі „Народнього Дому" у Львові:

1) стверджують, що причини — а саме застій в розвою і через те недостача фондів в наших інституціях, чим оправдують управи інституцій редукції персоналу — є нестійні і не відповідають дійсности. Навпаки констатують, що українські приватні інституції мають зараз можність вести дальше свою статутову діяльність, відповідаючу теперішним потребам українського населення та що дотеперішний застій в діяльности інституцій був у великій мірі випливом недбалої господарки, а поча-

сти лихої волі управ цих інституцій;*)

2) піддержують в цілости протест Головної Ради „СУПРУГА“ у Львові з дня 3. жовтня ц. р. проти редукцій персоналу і домагаються негайного покликання до служби всіх віддалених (в часі переводжування редукції) службовиків (крім т. зв. сезонових працівників), що служили в інституції найменше три місяці;

3) вкладають обовязок на Головну Раду „СУПРУГА“ у Львові відкликатися дорогою преси і прилюдного віча до загалу українського громадянства, як також віднестися через окремі делеґації до наших міродатних чинників з домаганням, щоби вони дали почин санації нездорових відносин у наших інституціях;

4) поручають Головній Раді „СУПРУГА“, щоби до тижня випрацювала — на основі відчитаних і передискутованих на зборі рефератів про матеріяльне положення українських прив. службовиків — проєкт мінімальної тарифи платень для приватного урядництва за місяць жовтень і на місяць листопад ц. р., та предложила його управам наших інституцій і приватних підприємств до приняття і переведення в діло;

5) поручають Гол. Раді „СУПРУГА“ усталити завдання „Рад службовиків“ по наших приватних інституціях і заведеннях і постаратися о введення „Рад“ в життя до кінця місяця листопада ц. р.;

6) поручають Гол. Раді „СУПРУГА“ застановитися над введенням в життя торговельного підприємства українських прив. службовиків і прийти з конкретним внесенням в цій справі перед загальний збір „СУПРУГА“;

7) ухвалюють повне довіря Головній Раді „СУПРУГА“ за її дотеперішну працю над поліпшенням долі прив. службовиків, поручаючи їй одночасно скликати в короткому часі загальний збір „СУПРУГА“.

*) Поміщуючи цю резолюцію, зазначуємо, що не погоджуємося на ґенералізовання „лихої волі“ відносно всіх інституцій. Крім того годиться вказати, що резолюція не узгляднює всіх сторін веґетації наших інституцій, отже тим самим є односторонна. — Ред.

РІЖНІ ВІСТИ.

Склад Палати репрезентантів Зєдинених Держав.

Як доносять з Ню-Йорку, склад Палати репрезентантів в Зєдинених Державах буде такий: республиканців 293, демократів 138, соціяліст 1, незалежний прогібіціоніст 1 і 1 незалежний республиканець — разом 435.

Революція в Москві?

Як доносить „Пті Парізієн“, заворушення в Москві прибрали такий характер, що мусілося уставити гармати. До Москви завізвано війська з Петрограду, для здавлення революції.

Турецько-вірменські бої.

По донесенням з Константинополя турецькі націоналісти зайняли Каре. Вірменці зажадали від Азербейджану перервання ворожих кроків в цілі уможливлення концентрації вірменських військ проти Турків.

Большевицьке воєнне звідомлення.

Радіо з Москви доносить: Фронтовий російський звіт з 5. ц. м.: Наступи неприятеля на схід від Перекопу кроваво відперто. Неприятель уступає. Під Салковом і Генечевськом гонять наші війська неприятеля, котрі відтяли стацію Риково і Новоалексіївку. По завзятих боротьбах ввійшли червоні війська на Джонґарський півострів. Дня 1. листопада перейшли ми ріку Сиваш і здобули міст над Джонґарем. В боротьбах дня 4. листопада брали ми полонених цілими полками. Крім цього здобули ми 220 гармат, 4 броневики і 60.000 набоїв. Під Генічевськом ставить неприятель при помочі фльоти завзятий опір.

З документів хвилі.

I.

Не позваляють женитися!

Starostwo w Podhajcach.
L. 14419/20.
Podhajce, dnia 30/9. 1920.

Do wszystkich gr. kat. Urzędów parafialnych w powiecie. W czasie inwazyi bolszewików udzielali gr. kat duszpasterzy śluby małżeńskie popisowym a obecnie też, o ile doszło do mojej wiadomości, głoszą zapowiedzi osób, które nie uczyniły zadość obowiązkowi stawiennictwa wojskowego, powołując się na nieznany mi okólnik gr. kat. konsystorza metropolitalnego, który wykluczać ma rzekomo sprawy tego rodzaju z zakresu działania władz cywilnych.

W sprawie tej wdrażam równocześnie dochodzenia i w każdym poszczególnym wypadku nałożę na odnośnego duszpasterza surową grzywnę ewentualnie użyję innych środków represyjnych, by zmusić duszpasterzy do ścisłego przestrzegania wydanych zarządzeń przez władze administracyjne.

Zarazem polecam nadesłać mi do 3 dni wykaz wszystkich ślubów małżeńskich udzielonych od początku bieżącego roku przez tamtejszy urząd parafialny, przy nazwisku każdego oblubieńca zapodać gminę zamieszkania i rok urodzenia jego, a zarazem dołączyć odnośne poświadczenie starostwa.

Kierownik Starostwa
підпис нечиткий.

II.

Одна позичкова інституція в Станиславові одержала отсими днями ось який зазив:

Do Dyrekcyi (Banku Związkowego) w Stan

Jako współobywatele oceniliśmy, że Wielm. Pan może subskrybować długoterminową Pożyczkę Odrodzenia w kwocie Mp. 965 000 i prosimy Wielm. Pana o wykonanie naszej jednomyślnej uchwały. Zwracamy uwagę, że podpisanie długoterminowej Pożyczki Odrodzenia wpłynie korzystnie na wymar Pożyczki przymusowej

Subskrypcyę, której termin upływa z dniem 31. X. 1920 przyjmuje Pan kierownik Starostwa.

Stan. 20. X. 1920.

Za komitet obywatelski dla propagandy Państwowej Pożyczki Odrodzenia

Przewodniczący
Zenon Głażewski
Radca Namiestnictwa.

Дальше:

Burzyński Tadeusz, Dr. Dobrucki Gustaw, Derman Pinkas, Dzieduszycki Władysław, Dr. Fiszler Eliasz, Dr. Halpern Karol i t. d., 12 obywateli, між ними 4 Жидів.

ОСТАННІ ВІСТИ.

Телеграми польської телеграфічної агенції (ПАТ)

Большевицьна офензива.

Ліон. Радіо. Большевицьку офензиву, здається, здержала армія ґен. Врангля, котра уступила на Крим і здержує всі неприятельські наступи. Большевицьке звідомлення з 9. ц. м. обмежується лишень на донесенню, що на південному фронті діяльність стеж.

Париж. Як доносять з Криму, ставить армія Врангля завзятий опір і здержує неприятельську офензиву.

Литва годиться на плебісцит.

Гданськ. Німецькі часописи доносять з Женеви, що литовське правительство згодилося з певними застереженнями на плебісцит у Вильні.

Окупаційна територія Дарданелів.

Париж. Авас. Згідно з постановою мирового договору і за згодою союзних правительств, команду над союзними військами на окупаційній території Дарданелів виконуватимуть на переміну французький, анґлійський й італійський ґенерали. Перший обійме команду анґлійський ґенерал.

Японія не признає сов. концесій на Сибіри.

Париж Авас. В справі концесії, яку Ленін одержав на Сибіри, заявила Японія, що не признає її, бо він є представником совітського правительства, котре не є признане.

Справа ратифікації мир. договору з Туреччиною.

Ліон. Радіо. „Пті Журналь“ доносить, що Велика Порта в відповіди на ноту коаліційних держав заявила, що теперішня хвиля не є відповідна до ратифікації договору заключеного в Севр.

З фронту Петлюри і Балаховича.

Москва. З західного фронту прийшли останніми днями вісти про скріплену діяльність ґен. Балаховича і Петлюри.

Амнестія в Москві.

Москва. З нагоди роковин революції проголошено широку амнестію.

Кроваві заворушення в Ірляндії.

Льондон. По останнім донесенням з Ірляндії, вибухли там нові кроваві заворушення, головно в околиці Белфест і Корк. Число жертв дуже велике.

Страйк в Берліні.

Берлін. Радіо. Страйк в берлінській електровні триває дальше. Трамваї не ходять. Місто в темноті. Всі кіна і театри замкнені.

Передарулянія домагається автономії.

Париж. „Еко д'Парі“ довідується з Женеви, що на першому засіданню Ліги Народів провінція Передарулянія виступить з домаганням повної автономії

Протест Болгарії.

Париж. Авас. Тутешнє болгарське посольство оголошує ноту з протестом проти заняття румунськими військами дня 6. ц. м. теріторій відірваних від Болгарії на основі договору в Неілі, не чекаючи усталення нової границі міжнародною комісією. Та болгарське правительство бажаючи дати доказ своєї льояльности, поручило болгарським властям уступити в цих округів без опору.

Святковання роковин рос. революції в Німеччині.

Париж. Радіо. На соціялістичних зборах, уладжених з нагоди святковання роковин російської революції, висловлено симпатії для російської революції і для пролетаріяту.

Науен. Радіо. Свято уладжене з нагоди роковин російської революції в Німеччині, пройшло спокійно. Зазив до ґенерального страйку остав без успіху.

Справа відшкодування і Гор. Шлеськ.

Науен. Радіо. Часописи домагаються, щоби женевську конференцію в справі відшкодувань скликано щойно по плебісциті на Гор. Шлеську, бо платна сила Німеччини звязана тісно зі справою уратовання або втрати Гор. Шлеська для Німеччини.

НОВИНКИ.

— **Ратуйте українську ґімназію в Чорткові!** Нас просять помістити: Одинока на цілім Галицькім Поділлю приватна українська ґімназія в Чорткові стоїть перед матеріяльною руїною. Оплата учеників, в більшій части незаможних, не вистарчає зовсім на удержання цеї інституції, а підмог не одержує вона майже жадних. Коли зараз не одержить управа гімн. значнійших грошевих датків, буде змушена школу розвязати і велике число учеників цеї повної ґімназії втратить можність учитися.

Тому звертаємося до усіх, в кого тліє ще іскра любови для молодіжи, щоби поспішили з грошевими датками і ратували дорогу нам молодіж.

Виказ жертв буде поміщений в українських часописах.

Всякі жертви належить посилати на адресу: Управа української прив. ґімназії в Чорткові. — *О. Гусаківський*, управитель.

— **Як основувати окружні і місцеві товариства „Український Горожанський Комітет“.** „Український Горожанський Комітет“ у Львові перемінюється зараз в статутове Товариство, затверджене рескриптом Намісництва у Львові з дня 21. червня 1920 ч. XIII а, 51.035/I. 325|1920, і своєю діяльностю обіймає цілу Галичину. На основі § 31. уставу може закладати в повітових містах і в містах, які є осідком повітового суду, Окружні“, а в кождій кромаді „Місцеві Українські Горожанські Комітети“.

До вже істнуючих в деяких повітових містах „Повітових УГК.“ вислано вже устав Товариства з тим, щоби вони перетворилися в статутові „Окружні УГК.“

В містах, в яких УГК ще нема, збирається ініціятивний кружок, зложений найменше з 15 осіб, збирає вписове (одноразово 10 мп.) і вкладки (місячно 5 мп., одноразово, річно найменше 50 мп.) та подаючи спис основателів УГК. у Львові, що наміряє заложити Окружний УГК. УГК у Львові висилає сейчас потрібні друки і інструкції.

Для основання місцевого УГК збирається ініціятивний кружок найменше з 10 осіб і поступає так само, як при основанню Окружного УГК.

По інформації належить звертатися на адресу: Краєве Товариство „Укр. Гор. Комітет“ Львів, вул. Руська ч. 18. III. пов.

— **Американські Українці для старого краю.** Вс. о. Володимир Петрівський з Філядельфії зложив на цілі „Укр. Гор. Комітету“ у Львові квоту 20 долярів. УГК. складає за щедрий дар щиру подяку та висказує надію, що тепер, коли привернено получення з Америкою, за гарним приміром підуть дальші жертводавці.

— **Український Горожанський Комітет в Коломиї** складає найщирійшу подяку „Жіночій Громаді“ в Снятині за щедрий дар 2.000 тисячі (два тисячі) на цілі комітету. Нехай це славне діло снятинської „Жіночої Громади“ стане приміром Громадянам і Громадянкам Покуття, та всім, що мають бодай крихту спочування для нещасних Гуцулів, усіх вязнених, безробітних та полонених, що томляться за загальну справу. Честь снятинському жіноцтву! Vivant sequentes.

— **Для наших полонених.** Український Горожанський Комітет в Коломиї вислав для полонених в Тухолі 250 м. і кличе Укр. Горож. Комітет в Станиславові і Перемишлі.

— **Спростування.** Від. о. Андрущишина одержуємо слідуюче спростування:

Прошу отже Хвальну Редакцію о ласкаве поміщення в найблизшім числі Вашої цінної часописи слідуюче спростування: „Місцева команда військова в Задвірю письмом з дня 30.X. 1920 зарядила, щоби на богослуженню за польських жовнірів дня 30.XI. взяв участь також місцевий гр-кат. парох разом з вірними.

прийшли до мене мої парохіяни і то одні з найсвідомнійших Українців і просили мене, конечно взяти участь,

в могилі поховані разом з польськими жовнірами також закордонні Українці, длятого обовязком моїм бути присутним.

пішов я сам, без процесії, до латинської каплиці і відправив панахиду за померших, а на самій могилі зовсім я не був.

— **Жидівське віче в Бережанах.**

— В. З.

В кождій українській хаті повинен находитися щиро народний часопис „Українська Думка".

— **З Проскурова.** Дописувач „Жечипосполітої" з Проскурова жалується, що до українських цукроварень „польська команда не має доступу, бо всюди стоїть варта", що „команди польських відділів, які тут перебувають, одержали вже кілька слабо ввічливих і дуже нагальних пропозицій забратися за Збруч", супроти чого завважується там „масова еміграція Поляків і Жидів" з України.

— **Що то є вершок чемности?** Представники уряду У. Н. Р. зложили на руки тарнівського бурмістра Тертіля 30.000 марок на убогих учеників Тарнова.

— **Виклади на львівському університеті** пічнуться щойно по новім році. Сенат вирішив запропонувати польському міністерству освіти, щоби вписи на університет почалися 1. грудня ц. р. а виклади щойно по новім році. В шкільному 1920—21 році буде тільки два тріместри; як відомо шкільний рік на польських університетах поділено на три тріместри замість на досьогочасних два семестри.

— **Обмеження особового руху.** Дирекція залізниць у Львові і Кракові оголошує, що обовязуюче під цю пору обмеження особового руху продовжується на дальших 7 днів, себто до дня 17. листопада ц. р.

— **Небезпечні діти!** Вчора перед надзвичайним трибуналом у Львові почалася розправа проти 17-літнього Макса Берґнера, жидівської національности, ученика 7. кл. гімназії імени Баторія, обжалованого о злочин зради стану. В цілі доповнення доказів вини розправу відложено.

— **За вбийство матері.** Перед краківським наглим судом розпочалася розправа проти Евгенії Яблоньскої, яка дня 21. жовтня ц. р. по попередних кількакратних намаганнях згладити свою матір, замордувала її сокирою в пивниці, а опісля відтявши їй руки і ноги зложила тіло до коша і вивезла на поля „Помони" за варшавською рогачкою.

— **Dulce et decorum...** Парижські часописи обговорюють сцену, яка мала місце безпосередно по смерти ірляндського героя Мек Свіні. Наводять вони діяльог поміж вдовою по посаднику міста Корк а оглядачем тіла, який мав урядово ствердити причину і обставини, серед яких помер Мек Свіні.

— Яке було заняття вашого мужа? — питає оглядач.

— Ірляндський доброволець!

— Що це значить? Чи він удержувався з цього?

— Ні!

— Не мав ніякого заняття?

— Колись працював в шкільництві.

— Отже напишемо, що був учителем.

— Ні! Від ряду літ не займався нічим иншим поза працею для своєї ірляндської батьківщини.

— Якжеж назвете його професію?

— Напишіть, що був ірляндським добровольцем. Чейже ви в Англії маєте також армію! Мій муж належав до нашої армії.

— Це не є професія!

— Отже ви не називаєте професією цього, що роблять старшини вашої армії?

— Так! Але це є правильна армія! Тимчасом у вас справа виглядає зівсім відмінно.

— Я не бачу тут ніякої ріжниці.

Англійський урядник уступив.

— Старшина доброволець! — диктував свойому секретареви, який вперве вписав таке очеркнення до протоколу. Дальші запити.

— Чи льорд майор хотів умерти?

— Ні — не бажав собі смерти. Одначе безоглядно домагався випущення на волю.

— Чомуж тоді не хотів приймати їжі?

— Бо вязнено його безправно. Почав голодівку, щоби запротестувати проти вязнення, яке противиться законам ірляндської республики.

Кінець кінців лікарський трибунал ствердив причину смерти: „Смерть наступила наслідком хиби серця — як результат загального занику сил — викликаного безоглядним здержаннямся від приниманння їжі"...

— **За приміром Англійців.** Французькі денники застановлюються над тим, в якій околиці належало би ексгумувати тіло незвісного жовняра, в якім французький нарід бажав би звеличати память для поляглих. Публична опінія є за тим, аби вибудувати скромний памятник з написом: „Французькому жовнярови, що рішив про побіду".

Нові книжки і видання.

Ян Сватоплюк Махар: **Голгофа.** Переклав Остап Луцький. Київ Львів 1921. В цтво „Чорногора" ч. 1. Зміст: Два похорони, історична рапсодія, Юліян Апостата, Наполеон. Псалом. На Голгофі.

НАДІСЛАНЕ.

(За сю рубрику Редакція не відповідає.)

АДВОКАТ
Д-р Володимир Бачинський
веде адвокатську канцелярію
в Підгайцях. 464 1—1

Оповістки.

Четвер, 11. падолиста 1920.

Сьогодня гр.-кат: Анастазії прпмч. — правосл.: Авремія. — римо-кат.: Мартина єп.

Завтра: гр-кат.: М. Зиновія. — правосл.: Зиновія і Зиновії. — римо-кат.: Мартина п.

Загальні Збори Товариства українських наукових викладів ім. Петра Могили у Львові відбудуться в пятницю дня 12. падолиста 1920 р. о год. 5. по пол. в салі засідань Ставропігійського Інститута при вул. Блохарській ч. 9. І. п. з слідуючим дневним порядком: 1. Отворення Зборів. 2. Відчитання протоколу Заг. Зборів в 1913 р. 3. Звіт секретаря і касієра. 4. Вибір голови і членів головної Ради. 5. Внески. О численну участь просить — ПРЕЗИДІЯ.

РЕПЕРТУАР НАРОДНЬОГО ТЕАТРУ ТОВ. „УКРАЇНСЬКА БЕСІДА" У ЛЬВОВІ.

Саля Музичного Інституту ім. Лисенка (Шашкевича 5).

В суботу, дня 13. падолиста 1920 р. бенефіс артиста і режисера М. БЕНЦАЛЯ. Іде **„Чорна Пантера і Білий медвідь"**, пєса в 4 діях Вол. Винниченка.

В неділю, дня 14 падолиста 1920 р. **„Ой не ходи Грицю..."**, народня драма зі співами і танцями Мих. Старицького.

Початок о год. 7-ій вечером. — Саля огріта. — Ціни місць від 20 до 45 марок. — Білети раньше до набуття в „Нар. Торговлі" (Ринок 36), а в день вистави від год. 4-ої пол. при касі театру. 441 3—3

РЕПЕРТУАР ЛЬВІВСЬКОГО НАРОДНОГО ТЕАТРУ ТОВ. „УКРАЇНСЬКА БЕСІДА" **в ПЕРЕМИШЛІ, саля Робітничого Дому.**

В второк, дня 16 падолиста 1920 р. **„Молода кров"**, комедія в 4 діях Вол. Винниченка.

В середу, дня 17. падолиста 1920 **„Чорна Пантера і Білий Медвідь"**, пєса в 4 діях Вол. Винниченка.

В четвер, дня 18. падолиста 1920 **„Мартин Боруля"**, комедія в 5 діях І. Тобілевича (Карпенка-Карого).

В пятницю, дня 19 падолиста 1920 р. **„Невольник"**, драматичні картини зі співами в 5 діях М. Кропивницького.

Початок о год. 7·30 вечером — Саля огріта. — Ціни місць від 15—50 марок. Білети раньше в Нар. Торговлі. 453 3—3

ЛИСТУВАННЯ

(Запити і відповіди.)

Панас Микола подасть адресу в грошевій справі Стисловському, Девятники. 466 1-2

Іван Кобильник з Теребовельщини, який був чурою у стар. У. Г. А. Мальчинського Олександра, подасть сейчас свою адресу: Мальчинський Олександер Козова пов. Бережани, почта в місци. 463 1-7

Знайомих в Америці проситься о поданнє вістки про МИКИТУ ПАСІЧНИКА, що 1914 р. був в Бразилії, на адресу Пасічник Григорій Львів, вул. Королевої Ядвиґи 33. Американські часописі проситься о ласкавий передрук. 465 1-1

Дрібні оголошення.

ХТО має які вісти про попавшого в червни 1919 в польський полон українського стрільця СЕМЕНА САГАНЮКА, зволить п відомити батька Івана Саганюка в Лопатині. 462 1—1

ДЯКА іспитованого з добрим голосом потребує парохія Сивевідсько вижне коло Сколього. Нежонаті мають першенство. Парохія числить 4000 душ. Стація в місци. 467 1—2

ПОМІЧНИКА І ХЛОПЦЯ глядає торговля Мартиця Львів, пл. Уні Берестейської 5. 461 1-2

ВПРАВНИЙ ІНСТРУКТОР, правник, прийме лекцію на селі найрадше коло Львова. Зголошення — Ап. у Вп. Раковських, Листопада 31. 444 3—3

СКАРБ В РУКАХ мають ті пані, що навчаться крою по найкращим системам. — 3-місячний курс отвирається з днем 20. листопада. Вписи кождого дня. Школа крою і Робітня дамських суконь ЙОЛЯНДА, Львів, вул. Сташіца ч. 8., II. пов. 469 1—?

ЛЕКЦІЮ на селі прийму сейчас, Сидорович правник, Ушня почта Сасів. 456 2—3

ЛЕКЦІЇ зі шкіл народніх, уділових або семинаря глядає Марія Микитин, Гаї вижні к. Дрогобича. 459 2—2

ПОТРЕБУЮ СЕЙЧАС інструктора до 3 дітей II. кл. народ., I. кл. ґімн.-реальн. і I. кл. семинаря. Зголошення з поданнєм услівій слати на адресу: О. Евген Гарасимович, парох в Трухановї, п. Сколе. 449 3—3

ЩАДИ та купуй папір, шкільні прилади, цигаретні паперні, тоалєтові мила і т. д. найліпшої якости лише в знанім з дешевости складі фірми Братів Гросскопф і С-ка, Львів, пасаж Гавсмана. XVI 2-3

ОГОЛОШЕННЯ

АДВОКАТ
Д-р Дмитро Юркевич
веде адвокатську канцелярію
в ТЕРЕБОВЛІ. 440 3—3

УКРАЇНСЬКІ МАШИНИ ДО ПИСАННЯ вже надійшли. Близша відомість у адвоката д-ра Ю. Олесницького в Станиславові, вул. Липова 18. 450 3—3

ЦЕРКОВНІ ЦВІТИ
НА СВЯТА ПОРУЧАЄ
СТЕФАНІЯ ПОГОРЕЦЬКА
В СТРИЮ. 460 1—2
ЦІНИ УМІРКОВАНІ.

ПОЗІР!
КАЛЕНДАРИК НА 1921. Р.
„РУСАЛКА"
ВИЙДЕ ЦЬОГО МІСЯЦЯ. 10 ШТ. = **60 М.**; 25 ШТ. — **130 М.** ГРОШІ ПРОСИТЬСЯ ВИСИЛАТИ НАПЕРЕД. 333 9-15
А. ОКПИШ, КАДЕЦЬКА 4. — ЛЬВІВ. —

УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ
(Проєкти конституції Української Народньої Республіки).
ЦІНА 5 Мп. — Можна набути в Книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка, Ринок ч. 10. і в Книгарні Ставропігійського Інститута, вул. Руська ч. 3.
Висилається почтою рекомандовано за попередною присилкою 46 Мп.
Ся книжка як одинока кодифікація проєктів українського державного права повинна знайтися в руках кожного свідомого Українця. 2-6

АДВОКАТ І ОБОРОНЕЦЬ 328 14-15
Д-р Стефан Мудрецький
Львів, вул. Глинянська ч. 18., II. поверх.

ОДИНОКИЙ ПОЛІТИЧНО ЕКОНОМІЧНИЙ ТИЖНЕВНИК В ГАЛИЧИНІ
„Український Голос"
виходить що тижня під неділю. 2-?
Чвертьрічна передплата виносить **36 Мп.**
„УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС" пригожий дуже для наших селян. — Оказові числа даром.
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ:
ПЕРЕМИШЛЬ, ВУЛ. КОСЦЮШКА Ч. 3.

ВОЗИ,
господарські знаряди і машини поручає
КРАЄВИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРСЬКИХ СПІЛОК
ЛЬВІВ, Зіморовича ч. 20. IV 5-5
На бажан наподаємо ціни відворотною почтою

ЛЕН І КОНОПЛІ
по вищих цінах, чим неукраїнські ткальні, приймає до виміни на готове полотно, цайґи, бархани і т. д. лише 437
Одинока українська
СЕЛЯНСЬКА МЕХАНІЧНА ТКАЛЬНЯ
„ПОЛОТНО" Спілка з обмеж. порукою у Львові,
бюро і склад: **при вул. Зіморовича ч. 20.** в домі „Сільського Господаря". 3-3

ВЕЛИКА ВІДЛИВАРНЯ
ЦЕРКОВНИХ ДЗВОНІВ
з мельодійно-ґармонійним звуком, — ваги від 20 до 25.000 клг. —
П. ДУТКЕВИЧА в Станиславові.
Склад готових дзвонів і всякого рода церковних знарядів як чаш, хоругов, фелонів, хрестів, образів і т. п.
Міський Базар І., біля гр. кат. катедр. церкви в Станиславові. 379 17-30

ПІД КРИЛАМИ ЦЕРКОВ
ЗНАМЕНИТА ПОВІСТЬ З ЖИТТЯ НА ВЕЛИКІЙ УКРАЇНІ.
До набуття в Адміністрації за попереднім надісланнєм **6 Мк.** і **4 Мк.** на почтову пересилку

Е. Ґ. ЗЕЛІҐЕР.
„СИНЯ ФЛЬОТА"
СВІТОВА ПОВІСТЬ В ДВОХ ТОМАХ
ПЕРЕКЛАД:
Д-ра МИХАЙЛА ЛОЗИНСЬКОГО.
Ціна обох томів разом **50 Мк.**
Поодинокі томи по **30 Мк.**
Набути можна в Адміністрації „Української Думки" по попереднім надісланню належної квоти.

НАЙЗНАМЕНИТШІ ЛЬВІВСЬКІ КІНОТЕАТРИ **КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА**
для уникнення натовпу висвітлюють тепер рівночасно оригінальну монопольову ПОВІСТЬ
по раз перший у Львові XV 2-?
І. Ч. КОРАБЕЛЬ ЖИВИХ І ВМЕРЛИХ І. Ч.
могучу і геройську символічну драму в II. частях.

Видавець: Олександер Евген Костик. З друкарні Видавничої Спілки „Діло". Відповідальний Редактор: Степан Чарнецький